

дето се е крилъ отъ турцитѣ. Ние, малкитѣ ученици, съ въодушевление слушахме това, което учителятѣ ни говори за Левски и идеята, за която той увисна на вжжето. Нашитѣ мѣнички сърдца се изпълниха съ чувство на гордостъ и желание да станемъ последователи на Левски.

Макаръ, че отъ тогава изминаха повече отъ тридесетъ и петъ години, азъ още помня обещанието, което дадохме на нашия учителъ.

И сега, следъ тридесетъ и петъ години, Балканътъ стои величественъ и мълчаливъ. Стара-рѣка е разрѣзала дълбоко каменната му грѣдь и разнася своята вѣчна пѣсень... Голѣмитѣ орѣхови и ке-

стенови дървета се издигатъ надъ кжжитѣ. До голѣмия водопадъ „Сучурума“, сега се издига електрическа централа, която освѣтява цѣлата котловина отъ Сръдна гора до Балкана. На мѣстото на старитѣ схлупени чаркови, сж построени голѣми текстилни и кожарски фабрики. Много отъ улицитѣ сж прави, а нѣкои даже павирани. Съобщително сръдство не сж вече биволски и конски кола, а автомобилътъ и желѣзницата. Много нови и голѣми постройки се издигатъ изъ града. Двороветѣ сж пакъ широки, съ хубави градини и много, много цвѣтя.

Това е Карлово, родното мѣсто на Василъ Левски.

Ив. Шиваровъ

ВЪ БЪЛОМОРИЕТО

Кога вечерникътъ повѣе изъ бѣломорски широти, морето тихо се люлѣе, шумятъ маслинови гори;

шумятъ житата изкласили, вълнува се и буйна рѣжъ, и нѣщо шушнатъ, зашумѣли, смокини съ пролѣтния дъждъ.

Царствено луната свѣти посрѣдъ хиляди звезди и разлива свойто злато по лазурнитѣ води.

Иди тогава край морето и вижъ вълшебна красота — картина чудна и омайна, творба на Божата ржка!

О, бѣломорска ширъ просторна, земя на нашитѣ дѣди, надъ тебе грѣе свободата, — надъ твойтѣ свѣтли равнини!

Чадата твои разпилѣни кѣмъ тебе пжтуватъ дългъ пжтъ, че доста въ мжка сж живѣли за своя свидень роденъ кжтъ.

Вас. П. Нешевъ